

Vi have Alle været enige i, at det er absolut nødvendigt, at der gjøres Noget for St. Croix, dersom man ikke, saaledes som den ærede Ordførere udtalte, vil have, at Den om kortere eller længere Tid skal blive ruineret, det vil sige, at den skal ophøre at være et sukkerproducerende Land. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der paa Grund af de klimatiske Forhold ikke er nogen synderlig Udsigt til, at der er noget Andet, der kan træde i Stedet for Sukkerrøret. Der er nemlig der en meget stor Lørke, og Sukkerplanten er den, som bedst modstaar Lørke og bedst holder paa den Regn, som kommer ned i Jorden. Man havde der paa Den paa de Plantager, som havde ophørt at være sukkerproducerende, forsøgt paa at drive Kvægavl; men det har viist sig, at Lørken er saa stor, at Kvæget dør i tørre Aar. Vi ere altsaa enige i, at dette Skridt, som her foreslaas, er et Skridt, der har stor Sandsynlighed for at kunne føre til Maalet, nemlig at redde Den, og da vi ere af denne Mening, har Flertallet ikke troet, at man burde lægge nogen Vanskelighed i Veien for Foretagendet ved at nedfatte den forlangte Sum saa betydelig, som foreslaaet af Mindretallet. Der er jo nemlig i Forslagets Bestemmelser taget Forholdsregler imod, at de af Staten indskudte Penge bruges fremfor de af Interessentskabet tilveiebragte, idet der er en Bestemmelse, som udtaler, at der af Statens Tilskud kun maa betales lige saa Meget, som der er indbetalt af Interessentskabet. Dersom nu altsaa Anlægget kan gjøres for en mindre Sum, end der er beregnet, vil Interessentskabet selv være interesseret i, at dette sker, og i saa Tilfælde vil Statsstilskudet ikke blive forbrugt i det Hele; thi der vil jo da ikke blive brugt mere deraf, end der bliver brugt af Interessentskabskapitalen. Flertallet er altsaa gaaet ud fra, at man ved at nedfatte Summen lægger væsentlige Hindringer i Veien for, at Foretagendet kan komme i Stand; men dette har Flertallet ikke troet at kunne paatage sig Ansvar for. Der vil nemlig efter Flertallets, ja, efter hele Udvalgets Anskuelse opnaas meget betydelige Resultater, dersom dette Foretagende kommer i Stand, og dersom det vil svare til de Forventninger, som man stiller dertil. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvad der har været en meget væsentlig Grund for Udvalget til at omfatte Forslaget med særlig Varme, det er om muligt at faae paa St. Croix oprettet en agerdyrkende Klasse, som er knyttet til Jordbunden; thi den agerdyrkende Klasse paa St. Croix, saaledes som Forholdene nu ere, bestaar hovedsagelig af Indvandrede, som ere komne dertil med Forhaabninger om i kortere eller længere Tid at skaffe sig en Kapital og saa at forlade Den igjen og enten at sælge til uformuende Mænd, der da drive de Plantager, de have kjøbt, med optaget Forskud eller ogsaa lade Plantagerne bestyres af en Forvalter og selv leve i Ulandet og trække saa mange Penge ud af Plantagerne som muligt.

Men at det er en Fordærvelse for ethvert Land, at de Penge, som blive indbundne i Landet, ikke tillige blive forterede der, behøver jeg ikke nærmere at udhøve. Den Foranstaltning, der her foreslaas, er fuldstændig nødvendig, ja uundgaaelig for at opnaa, hvad Udvalget har anset for at være det Vigtigste, nemlig at det gjøres muligt, at der paa Den kommer til at bestaa en mindre agerdyrkende Klasse; thi det er fuldstændig utænkeligt, at Sukkerdyrkingen nu kan drives i det Smaa, da der med Dyrkingen ogsaa er forbundet Fabrikation; for at Driftsomkostningerne baade ved Dyrkingen og ved Fabrikationen kunne afholdes, maa naturligvis Dyrkingen foregaa i meget stor Maalestok. Medmindre et saadant Foretagende kommer i Stand, bliver det altsaa ikke muligt at faae en mindre agerdyrkende Befolkning. Denne mindre, agerdyrkende Befolkning vil da komme til at bestaa af Fjolk, der ere fødte paa Den, som intet andet Fædreland kjende, og som naturligvis ikke ville forlade Den, naar de faae en taalelig Eksistens der, men ville forblive der og betragte Den som deres Hjem; hvad de kunne erhverve paa Den, ville de sætte paa Den og fortære paa Den. Men jeg har ogsaa den Forhaabning, at Tilstanden paa St. Croix kan blive saa meget forbedret ved den her foreslaaede Foranstaltning, at Staten ikke alene kan faae et ordentligt Udbytte af disse Penge og faae dem tilbage, men derigennem ogsaa kan redde de store Kapitaler, som den for Dieblittet har indstaaende i Plantager paa St. Croix, men som vi kunne vedde 10 mod 1 paa, ville gaa tabte i Tilfælde af, at Tilstanden skal vedblive at være saaledes, som den har været i de senere Aar. Det har nemlig ikke alene under meget uheldige Aaringer viist sig, at Omkostningerne ved Sukkerdyrkingen paa St. Croix overstige Indtægten; men det har selv i almindelige Middelaar viist sig, at Omkostningerne ere for store, at Jorden bliver dyrket uheldig, og at det Produkt, der bliver udbragt deraf, er meget for ringe i Forhold til, hvad der udbringes paa andre Steder, hvor netop Jellesukkerfogterier ere oprettede, og tillige, at Produktet er af saa daarlig Kvalitet, at det aldeles ikke kan maale sig i Prisværdi med det, der bliver produceret paa andre Steder. — Naar jeg er gaaet med til at foreslaa, at Renten skal forhøies fra 4 til 5 pCt., saa skal jeg tillade mig at bemærke, at dette Spørgsmaal angaaende Renten har været fuldstændig uvæsentlig for mig, og saafremt det skulde vise sig, at denne Bestemmelse om Rentens Forhøielse til 5 pCt. skulde lægge noensomhelst Hindring i veien for Foretagendets Udførelse, vil jeg aldeles ikke holde paa denne Rente men være villig til at gaa ned til en Rente af 4 pCt. Det er nemlig for mig Hovedsagen, at Foretagendet kommer i Stand, og jeg tror ikke, at Staten absolut skal tjene paa et Foretagende som dette, der jo gaar ud paa at